

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Orationibus lacvlatoriis Libri IV. Ascetici, Seu ad exercitationem spectantes

Balinghem, Antoine de

Antverpiae, 1618

Cap. I. Orandum semper ex Christi Domini præscripto & Sanctorum, &
quomodo id accipiendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51085)

DE ORATIONIBVS
IACVLATORIIS
LIBER III.

Absolutis iis que naturam,
principia, communemque
harum orationum notio-
nem, ceteraque huius ge-
neris attingunt; sequitur ut de ea-
rumdem qualitatibus, circumstan-
tiisque differamus. Ac primùm qui-
dem occurrit temporis circumstantia,
queriturque quàm frequentes esse de-
beant.

CAPVT I.

*Orandum semper ex Christi Domini
præscepto & Sanctorum, & quo-
modo id accipiendum.*

SI Christi Domini præceptioni obsequen-
tes esse volumus, non frequenter modò,
verùm

Lucæ
18. 1.
Ecclef.
18. 22.
1 Theff.
5. 17.

verum etiam semper nobis est orandum: *Oportet* (inquit) *semper orare, & non deficere.* In eandem sententiam sapiens: *Non impediaris orare semper:* Et S. Paulus. *Sine intermissione orate.*

Quibus consentiunt etiam superioris memoria Patres. Clemens quidem Alexandrinus. Et ambulando, inquit, & quietecendo, & in omni opere rationabili orandum. B. verò Nilus. Qui amat Deum semper cum hoc tamquam cum patre consuetudinem, & sermonem habet, repudians omnem notitiam turbidam.

e. 51 de
oration.

Lib. 1.
de orā-
do Dei.

Atque eodem spectat illud Chrysostomi, per omne, inquit, tempus precationibus, ac Dei cultui studioque pietatis dediti vivamus, hanc vitam, hanc sanitatem, hanc opulentiam, hanc bonorum omnium summam existimantes, vota nostra offerre Deo, sincero, puroque corde: etenim quemadmodum sol lucem præbet corpori, sic animæ lumen est precatio: proinde si cæco damnosum est non intueri solē, quanto gravius damnum est homini Christiano, si non assidue deprecetur, neque Christiani lucem orando in animum suum inducat.]

Serm.
de ora-
tione.

S. Ephrem explicans illud Apostoli, *Sine intermissione orate.* Noctū (inquit) & diu & quacumque horā, neque solum postquam Ecclesiam es ingressus, alijs autem horis absque cura sis, verum siue opereris siue dormias, siue iter facias, siue comedas, siue bibas, siue decumbas, caue orationem tuam inter-

intermiseris : nescis enim quando veniet, qui animam tuam est repetiturus, ne expectes diem dominicum aut festum, lociue differentiam.] S. porro Basilius aded continentem vult esse pio viro orandi exercitacionem, vt per quietem etiam oret. Noli itaque, inquit, propter stuporem, qui fit in somno, mediam vitæ partem inutilem facere, sed tempus noctis diuide, cuius partem tribue somno, partem precationi, in diem & ipse somnus pietatem meditetur.] Quod ipsum S. Hieronymus indicat: Sanctis (inquit) etiam ipse somnus est oratio.] Beatum sanè illum cuius ita Deo mens adhærescit, vt nulla eius vitæ pars oratione vacare possit.

Oratione
2. de
preca-
tione.

Ad Eu-
stoch.

Huius autem Dominicæ præceptionis de continente precatione sensum, non ita facile est assequi: quod patet ex multiplici eius interpretatione, quâ quidem prætermisâ eam suggeram explicandi rationem, quæ plus habet probabilitatis. Quemadmodum igitur receptâ scripturæ phrasi id impossibile dicitur aut omnino numquam fieri, quod vel difficillimum est aut fit rarissimè. Sic illud asserit sacra scriptura fieri oportere semper, quod faciendum frequenter. Ita, semper orandum præscribitur, quoniam id congruo tempore faciendum, quotiesque nobis per valetudinem, otium, aliâve vitæ necessarias actiones est integrum:

S. Tho.
in Paul.
Bonau.
in Lucâ.

licuti

sicuti cōmuni sermone tritum est, vt semper id quempia facere dicamus, in quod magno animi studio incumbit, vt quoad eius fieri potest, nullā illius prætermittat occasionem. Quis enim si in viri cuiuspiam litteris dediti incidat mentionem, non eum verè asserat optimis artibus studere semper? De equitandi studioso, equitare semper? de ludi amante, ludere semper? tum quòd ea ipsa ceteris antepōnant, tum quòd ijs sese, quoties id quidem licet, lubenter applicent, & exercent. Atque hæc grauissimi auctores.

CAPVT II.

Christi Domini seu præcepto, seu consilio hisce orationibus iaculatoriis fieri satis.

CVM nostra intersit plurimum oratione mētem exercere atque recreare, Christi que de ea præceptis obsequi, non alia sanè mihi quidem occurrit ratio id perficiendi, quàm hisce frequentibus, ijsque breuibus ad Deum aspirationibus: quod quidem sic explico. Ea est humanę naturæ conditio, vt mētis actionibus diu insistere nequeat, neque diuinarum rerum contemplationi, cōmentationique continenter operam dare: cuius ea ferè est ratio, quòd mentis operationes in
hac